

द्रोणोमानविशेषस्तन्मिताब्रीहयस्तेषां दानात् ॥ ३५ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभावे दीपेऊन षष्ठ्यधिक द्विशततमोऽध्यायः ॥ २५९ ॥ ॥ ७३ ॥ ब्रीहिद्रोण इति ॥ १ ॥
प्रत्यक्षधर्मान्निष्ठा धर्मस्य वेत्ता भगवान् ईश्वरः ॥ २ ॥ शिलं कणिशार्जनं उच्छः कणश आदानं कणिशार्जनं शिलमिक्त्यादवः ते उभे दत्तिर्जीवनं यस्य स शिलोच्छ्वत्तिः ॥ ३ ॥ कापोती ह

अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनं ॥ ब्रीहिद्रोणपरित्यागाद्यत्फलं प्रापमुद्गलः ॥ २५ ॥ इति श्रीम० आरण्यके पर्वणि ब्रीहिद्रौ णिकप० दानदुष्करत्वकथने
ऊन षष्ठ्यधिक द्विशततमोऽध्यायः ॥ २५९ ॥ ॥ ७३ ॥ युधिष्ठिर उवाच ब्रीहिद्रोणः परित्यक्तः कथं तेन महात्मना ॥ कस्मै दत्तश्च भगव
न विधिना केन चात्थमे ॥ १ ॥ प्रत्यक्षधर्मा भगवान् यस्य तु शोहिकर्मभिः ॥ सफलं तस्य जन्माहं मन्ये सद्धर्मचारिणः ॥ २ ॥ व्यास उवाच शिलोच्छ्वत्तिर्धर्मा
त्मा मुद्गलः संयतैर्द्रियः ॥ आसीद्राजकुलक्षेत्रे सत्यवागनसूयकः ॥ ३ ॥ अतिथिब्रती क्रियावांश्च कापोती दत्तिमास्थितः ॥ सत्रमिष्टीकृतं नाम समुपास्ते महात
पाः ॥ ४ ॥ सपुत्रदारो हि मुनिः पद्माहारो बभूव ह ॥ कपोतवत्स्यापक्षेण ब्रीहिद्रोणमुपार्जयत् ॥ ५ ॥ दर्शचपौर्णमासं च कुर्वन् विगतमत्सरः ॥ देवतातिथि शेषेण कु
रुते देहयापनं ॥ ६ ॥ तस्यैन्द्रः सहितो देवैः साक्षाच्चिभुवनेश्वरः ॥ प्रत्यगृह्णामहाराज भागं पर्वणि पर्वणि ॥ ७ ॥ सपर्वकालं कृत्वा तु मुनिवत्स्या समन्वितः ॥ अतिथि
भ्यो ददावन्नं प्रलष्टेनांतरात्मना ॥ ८ ॥ ब्रीहिद्रोणस्य तद्व्यस्य ददतोन्नं महात्मनः ॥ शिष्टं मात्सर्यं हीनस्य वर्धयति तिथिदर्शनात् ॥ ९ ॥ तच्छतान्यपि भुंजंति ब्राह्म
णानां मनीषिणां ॥ मुने स्यागविशुद्ध्या तु तदन्नं दद्विमच्छति ॥ १० ॥ तंतुशुश्रावधर्मिष्ठं मुद्गलं संशितव्रतं ॥ दुर्वासानृपदिग्वासास्तमथाभ्याजगाम ह ॥ ११ ॥
विभ्रञ्चानियतं वेषमुन्मत्त इव पाण्डव ॥ विकचः परुषावाचो व्याहरन् विविधामुनिः ॥ १२ ॥ अभिगम्याथ तं विप्रमुवाच मुनिसत्तमः ॥ अन्नार्थिनमनुप्राप्तं वि
द्विमां द्विजसत्तम ॥ १३ ॥ स्वागतं ते त्विति मुनिं मुद्गलः प्रत्यभाषत ॥ पाद्यमाचमनीयं च प्रतिपाद्यार्थमुत्तमं ॥ १४ ॥ प्रादात्स तापसायान्नं क्षुधिताया लिथिव
ती ॥ उन्मत्ताय परां श्रद्धामास्थाय सधृतव्रतः ॥ १५ ॥ ततस्तदन्नं रसवत्स एव क्षुधया न्वितः ॥ बुभुजे कृत्स्नमुन्मत्तः प्रादात्तस्मै च मुद्गलः ॥ १६ ॥ भुक्त्वा चान्नंततः
सर्वमुच्छिष्टेनात्मनस्ततः ॥ अथांगं लिलिपेन्नेन यथागतमगाच्च सः ॥ १७ ॥

न्ति अल्पसं पदरूपां इष्टीकृतं इष्टिभिरिव निर्वर्त्यन्तु पश्चाद्विना सन्नं यज्ञं ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ पर्वेश्वदेवरुणप्रथासा विकर्कर्म कालं काले फाल्गुन्यादौ अत्यंत संयो मे द्वितीया ब्रीहिद्रोणमात्रं यदा सिध्य
तितदाददाति ॥ ८ ॥ तदा च दीयमानं तद्वर्धनं विवर्धते ॥ ९ ॥ अच्छति प्राप्नोति ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ विकचः इत्यनुं बोधा ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥